

ת"פ 3657/09 - בעניין: מדינת ישראל - תביעות ש"י, המאשימה נגד אילן בן חמו הנואשם 1, שלמה מרzon, הנואשם 2

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3657-09 מ.י. ייחידת תביעות ש"י נ' ישראל ואח'

בפני כבוד השופטת חגית מק' קלמנוביץ

בעניין: מדינת ישראל - תביעות ש"י

ע"י ב"כ עו"ד נהלה גניהם אשימה

נגד

1. אילן בן חמו הנאשם 1

הנאשם 1 ע"י עו"ד דוד הלוי

2. שלמה מרzon

הנאשם 2 ע"י עו"ד דוד עמר הנאשם 2

הכרעת - דין

הרקע וההילך

1. **הנאשמים מואשמים בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש והנאשם 2 גם בעבירות איומים והזקן לרbesch במאזיד**, בכר שביום 19.4.09 בשעה 12:15 נהג מר ש. ו. (להלן: "המתלון") אחרי מונית, בה נהג הנאשם 1 ושעמו נסע נואם 2 (להלן - מרzon). בעת הנסיעה, התנהלו בין המתلون לנואשים חילופי דברים שغالשו לקללות, וכשהמתلون עצר בצד הדרך, כדי להוריד נסע שהוא עמו, עצרו הנואשים את רכבם, ירדו ממנהו, ניגשו לרכב המתلون, והנאשם 2 החל להכות את המתلون דרך חלון הרכב, חבט באמצעות אגרוףיו בפניו, בחזהו ובבטנו. נ hog המונית עמד מאחור, צעק וקילל את המתلون, ובמהמשך הזמן ותקפו בכר שחבט בו באגרופו וירק עליו. במקביל לכך הנואשם 2 את מכשיר הטלפון הנייד של המתلون, זרקו מספר פעמים על הקרקע עד שנשבר, ובשלב מסוים הגיעו למקום שני נערים, שהזוהוות أنها ידועה למואשימה, הצטרפו לנואשים ותקפו גם הם את המתلون. בהמשך, אמרו הנואשים 2 על המתلون באמורו לו: "**הייתי אונס אותו ורוצח אותו, אם לא**

עמוד 1

הו פה אנשים". למקום הגיע מ. ר., שוצר כדי להרגיע את האווירה, אך הנאשם 2 עליו כשאמר לו **לזוז מהמקום ואם לא, הוא יכה גם אותו.** כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון חבלות של ממש מען שמאלי, נפיחות על לחי ימין וחבלות על בית החזה ימינו, וمشקפי הראיה שלו נשברו. בנסיבות תקפו הנאים את המתלון, גרמו לו לחבלות של ממש, והנائم 2 אף איים בכוונה להקנית או להפחיד שלא דין וגורם נזק לרכוש בمزיד.

.2. בתשובתם לכתב האישום כפרו הנאים במיחס להם.

הנאים 1, נהג המונית, בעבירות המיחסות לו, וטען כי עצר בככר לילדי שעהו במעבר חציה, ורק העיר למתלון להמתין בסבלנות, אך המתלון צעק לעברו: **"מה אתה רוצה להרוויח כסף במנונה ולכך לנסוע לאט, אני יכול להוציא עלייך פתקים שלא תסע יותר"**, והעיר לו העורות גזענות **"פרנק פרח" "יא פרנק, חרוא"**. הנאשם 1 אפשר למתלון לעקפו, הוריד נסעת מרכבו, וכשהבחן במתלון החונה ברחוב, שאלו לפרש אמירותיו ומץ בו על התנהלותו בכבש. גם הנאשם 2 העיר למתלון, ובתגובה המתלון השיב להם: **"למרות שיש לי זקן, גם אני יודע לרבייך"**, התכוון להתקרב לנאים 2 והחלו חילופי דברים. הנאשם 1 תפס את דלת המתלון כדי למנוע מהם לצאת ולהகות את הנאשם 2, אך המתלון תפס בידו של הנאשם 2 ועיקם אותה, ולמקום הגיעו נערם שזהותם לא ידועה, תקפו את המתלון והלכו. הנאשם 1 מאשר כי ירך באוויר, אך כופר כי תקף את המתלון, וטען כי המתלון הכה בו והוא רק ניסה להרגיעו.

הנאים 2 טען בתשובתו כי לאחר חילופי הדברים במונית בין הנאשם 1 למתלון, המתלון עצר לצד הדרך, יצא לעברם, והחל לתקוף את הנאשם 1, והנאים 2 רק אחיז בידו על מנת שלא ימשיך לתקוף. כתוצאה לכך נפל הפלפון של המתלון, אך הנאשם 2 לא תקף את המתלון, לא חבט בו ולא ירך עליו, ונערם שהגיעו למקום הם שתקפו את המתלון, אך שהמתלון נפגע מהם ולא מהנאים 2. למקום הגיע גם מר. ר., והנאים 2 ביקש ממנו לא להתערב ולהתרחק, ללא שהנאים 2 איים עליו.

ראיות המאשימה

.3. **מר. ר.** - העיד כי כשהלך ברחוב מתחת לבית הוריו, ראה שהמתלון עצר והוריד טרמפיקט (ראה עמ' 8 ש' 17-16 לפרו'), ולאור היכרותם מהיישוב ו מבית הכנסת, שוחחו עמו מספר דקות מחילון הרכב. הנאים הגיעו במונית, עצרו סמוך לרכב המתלון, בחור גבוה יצא מהमונית ותקף את המתלון, וגם נהג המונית (הנאים 1) ירד מהמונית, הctrף לתוכף ותקף את המתלון:

"הגעה מונית. ירד משם בחור גבוה והתחילה לצעוק עליו ולתקוף אותו, להגדיל לו כל מיני דברים, להרבייך לו ואחר-כך נהג המונית עצר, זה שি�שב לידי הנהג היה בחור הגבוה שירד, אז נהג המונית, תוך כדי שהשני הרבייך לו, גם נהג המונית ירד וגם הוא תקף באותו צורה והctrף לשני למאבק".

(ההדגשות שלי - א.ז)

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ראה: עמ' 8 ש' 29-26 לפרו.

4. לדבריו, לאחר שהראשון תקף את המתلون בתחילת תחילה מצד הנג, הוא עבר לצד שליד הנג והמשיך לתקפו גם משם, הוציא מהרכב את הפלאפון וזרקו לארץ מס' פעמים עד שנשבר:

"במהמשך אחרי כמה דקות של תקיפה, התוקף... הגיע לצד השני של הרכב, איפה שהכסא שליד הנג, הוא הוציא את הפלאפון מהרכב או מהיד של הנג המתلون... זרק את זה על הכביש, והפלאפון לא נשבר, הוא תפס את זה שוב וזרק את זה שוב על הכביש, יותר חזק, אז זה נשבר... תוך כדי המשקפים של וינברג גם נשברו... ראייתי אותם שבורים אצלן. בידיהם אחורי כל האירוע."

ראה: עמ' 9 ש' 28-23 לפרו.

כשהצטרכ לתקיפה גם נג המונית, תiar ולעס כיצד הנאים תקפו יחד את המתلون:

ש. כשאתה אומר שנג המונית הצטרכ לבוחר שישב לידו ואתה מתאר שתקפו את הנג, תאר מה בדיק עשה נג המונית. איך הוא תקף?
ת. הו שני אנשים, נג מונית ותוקף, דהינו שלכל אחד יש שני ידיים אז זה אומר שהיו שם 4 ידיים שתקפו, אני ראיתי 4 ידיים תקופות בערך באותו צורה, כל אחד בדיק איך ומה ואיזה תנועה, שמאל או ימין קודם, אני לא זוכר. שניהם תקפו אותו ב-4 ידיים.
ש. אתה יכול להגיד באולם ביהם"ש מי הנג ומיל הבוחר שישב ליד?
ת. נג המונית הוא אדם ידוע בבית"ר עליית, מצביע על הנואם המבוגר, והשני היה התוקף.
(ההדגשות שלי א.ז.).

ראה: עמ' 10 ש' 1-7 לפרו.

5. העיד כי כשהנאים תקפו מבعد לחילוץ המתلون בראשו במכות בידים ובאגロפים, אחד מהם יrik על המתلون (עמ' 9 ש' 1-6 ועמ' 14 ש' 1 לפרו), אלא שאיןו ידע מי מהם היה היוק (ראה עמ' 9 ש' 11 ועמ' 9 ש' 14 לפרו), והשניים תקפו אותו כ"שהוא יושב בתוך הרכב ליד ההגה, החילוץ שלו היה פתוח עד הסוף, וחצי גוף עליון של הנג היה גלוי וחשוף למאהק...בערך מכות עם הידיים והאגロפים, היה שם יריקה בפנים, לא ידע מהפה של מי זה יציע, אבל זה מה שראיתי" (ראה עמ' 8 ש' 32 עד עמ' 9 ש' 4 לפרו). כן ציין כי המתلون שהוכחה ע"י שניהם, "לא יכול היה לעשות כלום, הוא היה בתוך הרכב, לא היה משוחרר כדי לעשות משהו... הוא היה סגור במקום שלו... לא היה יכול להתגונן" (שם ש' 21-17 לפרו).

גם בחקירה הנגדית הבהיר כי המתلون לא הרביז בחזרה, אלא: "הוא ישב כמו שפט וקיבל את מה שקיבל". (ראה עמ' 12 ש' 27 לפרו). גם התקשר באירוע לשמור האזרחי של בית"ר והזעיקו למקום (ראה עמ' 11 ש' 8 לפרו).

.6. כן העיד זו. כי שני אופנאים הגיעו ואחד מהם ה策רף לתוכפים: "תוך כדי התקיפה, למקום הגיע אופנואם עם 2 רוכבים... הרוכב האחורי... ה策רף לשניים שתקפו, כאילו בא לצדדים, כאילו הוא אחד מהם, לא יודע בדיקת מה עשה, לא שמתה לב." (ראה עמ' 8 ש' 29-26 לפרו')

.7. מר ש. זו, המתלוון, העיד כי נהג ברכבו תחילת אחורי המונית, שנסעה לאט, וצעק לנוהג המונית: "סע יותר מהר, יש לך לקוח לנו את כי המונה דופק" (ראה עמ' 18 ש' 24). לדבריו, נהג המונית המשיך לנסוע לאט ובמעבר החציה נתן ילדים לעבור, המתלוון צעק לעברו שוב: "סע יותר לאט, המונה דופק יא פרענק פארח" (ראה עמ' 18 ש' 26), שימושו ספרדי פושטק (פרחח), והמשיך בנסיעתו. כשעוצר להוריד טרמפיקט, החל לשוחח עם זו, והנאשימים שהגיעו אליו החלו לצעק עליו "למה צעקת פרענק פארח חרוא", אך המתלוון לא השיב (שם ש' 34-33 לפרו'). הנאשם 2 הגיע לימין הרכב, החל להכותו גם שם וכשהכנים ידו, המתלוון תפסה והנאשם 1 ה策רף לתקיפה מצד ימין, ירך עלייו ונתן לו בוקס:

"ואז ש. הגיע לצד שמאל שלי והתחל לחתת לי מכות. באמצע הכנס את היד תפsti לו את היד ולא נתתי לו להמשיך לחתת לי מכות. אז אחורי שנייה עזבתי אותו והמשיך לחתת לי מכות, פוצץ לי את המשקפיים, הגיע נכנס לך לי את הפלפון וזרק לי אותו על הרצפה ושבר לי אותו. בין אילן גם כן נתן לי ירייה בפנים ובוקס בפנים."

ראה: עמ' 19 ש' 1-3 לפרו'.

כן הבahir המתלוון כי הנאשם 1 הגיע מצד שמאל והנאשם 2 הגיע אליו מצד ימין, שניהם צעקו עליו, והנאשם 2 פתח את הדלת מצד ימין והחל להכותו עד שהמתלוון תפס את ידו, וכשעוצר אותה המשיך הנאשם 2 להכותו, והנאשם 1 נתן לו ירייה בפנים ובוקס בפנים.

מר זו. המתלוון העיד על האופן בו הנאשם 2 תקפו ושבר את משקפיו והפלפון שלו:

"התחלתי לדבר עם זו, העד שהעיד כאן לפני, באמצע שנייה דבר אליו, מגייעים אליו ברמזור שניהם ביחד, שלומי ואילן הנאשימים, ואילן מתחילה לצעוק עלי, שלומי מגיע מהצד השני, פותח את הדלת מהצד השני ומתחילה לחתת לי מכות. וככה נתן לי מכות כל הזמן, הנושא שלידי כבר ירד. אילן הגיע לצד שלי ושלומי מצד ימין שלו. שניהם התחלו לצעוק עלי, לא זכר מה, למה צעקת פרענק חרוא, אמרתי שאני לא מוציא מילים מלבוכות מהפה שלי. אז שלומי הגיע לצד שמאל שלי והתחל לחתת לי מכות. באמצע הכנס את היד תפsti לו את היד ולא נתתי לו להמשיך לחתת לי מכות. אז אחורי שנייה עזבתי אותו והמשיך לחתת לי מכות, פוצץ לי את המשקפיים, הגיע, נכנס, לך לי את הפלפון וזרק לי אותו על הרצפה ושבר לי אותו". בין אילן גם כן נתן לי ירייה בפנים ובוקס בפנים. ישביי ברכב, הרכב נועל שלא יוכל לפתחו לי אותו שוב, החלון היה פתוח, אז הוא יכול היה להרים את הצ'ופצ'יק ולהיכנס מהצד השני.

(ההדגשות שלי - א.ז.)

ראה: מעם' 18 ש' 30 עד עם' 19 ש' 6 לפרו'.

עמוד 4

8. גם בחקירהו הנגידית, הדגיש המתلون כי נהג המונית תקפו באגרוף ויריקה: "ש. נעבור לשלב השני, בו אם אני מבין נכון, מה שעשה נהג המונית זה נתן לך אגרוף ויריקה, ככלומר בכל מה שקשרו לאלים, זה הדבר שאתה מיחס לו ? ת. כן. לאילן" (ההדגשה שלו - א.ז. ראה עמ' 24 ש' 27-29 לפרו') וחזר והבהיר כי קיבל ייריקה עם בן "אני קיבלתי ייריקה, יכול להיות שהוא עשה טפו יצא רוק, אבל אני בכל אופן קיבלתה ייריקה" (ראה עמ' 25 ש' 30-32 לפרו', ההדגשה שלו - א.ז.)

באשר לנאים 2, הבהיר המתلون כי תפס את ידו כדי לבלום את תקיפתו "כהגנה עצמית, הוא רצה לתת לי בוקס בפנים אז תפsti לו את היד" (עמ' 26 ש' 34 לפרו'), והואוסיף בהמשך כי את עיקר המכות קיבל משלומי (הנאים 2) (ראה עמ' 20 ש' 12 לפרו').

9. כן העיד המתلون כי למקומות הגיעו אופנוו, ממנה ירד בחור שנtan לו בוקס בפנים ובחזה וברח (ראה עמ' 19 ש' 23-22 לפרו').

10. על הנזק שנגרם לו בעיקר מהנאים 2 העיד המתلون:

"...היתי בטרואה כל היום אבל נזק פיזי לא קרה לי חוץ מהמשקפים והפלאפון. ראייתי תעודה רפואית שהוגשה לביהם"ש, מה זה התעודה הזאת? מראה לך את התעודה. התעודה מיום 09.4.09, בשעה 17:41, למה הלכת לרופא אותו يوم? כابלי מהמכות בפנים ובחזה. ש. אני רואה פה שכותוב ממצאים: סימני חבלה מעל עין שמאל, רגשות בזיכוגמא בעין שמאל, עין לא אודם, נפיחות קלה על לחם ימין. ממה כל זה נובע? מהמכות שקיבلتني. ש. ממי? ת. בעיקר משלומי.

(ההדגשות שלו א.ז.)

ראה: עמ' 20 ש' 11-3 לפרו'.

בנוסף הוגשה תעודה רפואית מחדר מיוں של מכבי שירותי בריאות ת/1, המתעדת את הנזק הנ"ל.

11. המתلون הבהיר כי פתח את הדלת ותקף מי מהנאשמים, אך הודה כי תפס, כהגנה עצמית, את ידו של הנאים 2 שהכנסה לרכבו, ובהתיחס להודעתו במשטרה הבהיר כי במצבו הביעתי מול שניהם לא התגונן, אלא רק המתין שהתוכפים יסימנו:

ת... אמר לי שהם טוענים שתקפטוי אותם כשהם פתחו את הדלת ולא היה כזה דבר. ש. אתה אמרת לפני ביהם"ש שתפסת את היד של שלומי, למה תפsti לו את היד? ת. הגנה עצמית. הוא רצה לתת לי בוקס בפנים אז תפsti לו את היד.

ש. אחרי זה אתה שחררת את היד של שלומי והוא המשיך לחתך לך מכות, מה עשית? איך הגבת? נתת לו להכותות אותן? כת. כן.

ש. למה? למה לא התגוננת שוב כמו שתפסת לו קודם את היד? כת. כי אמרתי, יאללה, תשימו, תנו לי מכות ותנו לי ללבת, חשבתי לעצמי. ראיתי שהם שני אנשים, שניים על אחד אף פעם לא מצליח. תגמורו איתי ותנו לי ללבת."

(ההדגשות שלי - א.ז.)

ראאה: עמ' 20 ש' 33 עד עמ' 21 ש' 6 לפרו).

גם בחקירהו הנגדית כפר המטלון כי ניסה לצאת מרכבו או לפתחו (ראה עמ' 25 ש' 12 לפרו), והבהיר: "רצית"
שים זיהו זהה, אני לא נהג להרביץ ולתקוף אנשים" (שם ש' 15 לפרו).

12. כן אישר המטלון בעדותו בביהם"ש את דבריו במשפטה, כי הנאשם 2 איים עליו ואמר לו: "הייתי אונס
ורוצח אותו, אם לא הי פה אנשים ותמונה" (ראה עמ' 22 ש' 8-7 לפרו).

13. מ.ר. העיד כי עבר סמן לאירוע, וראה כיצד הנאשם 2 תקף את המטלון באגרופים:

"ש. אתה רأית את גבם?
ת. כן, בהתחלה וגם את הפנים אחר-כך. אני מתייחס לנאים שלומי מרוזן, שאני ראייתי אותו מתקיף.
ש. באיזו צורה הוא התקיף?
ת. אגרופים. לשאלת בית המשפט איפה התקיף, אני עונה למיטב זכרוני באזוב
הזה".
(ההדגשה שלי - א.ז)

ראאה: עמ' 30 ש' 6-3 לפרו).

כן העיד כי הנאשם 2 גם איים על ר. ושבר את הטלפון הנייד של מטלון:
"מרוזן אמר לי: "תלך, כי גם אתה קיבל מכות", הואלקח את הטלפון שלו...
ש. הלכת?
ת. לא, אולי התרחקתי קצת. מרוזן לקח את הפלפון של הנהג, זרק את זה על הרצפה אח"כ הרים את
זה זרק את זה עוד הפעם על הרצפה והטלפון נשבר".

(ההדגשה שלי - א.ז)

ראאה: עמ' 30 ש' 12-8 לפרו'.

והuid כי גם הנאשם 1 היה בחוץ ליד הנאשם 2 (ראה עמ' 30 ש' 19 לפרו'), וגם הגיע בחור עם אופנוו שהכה את המתלון ועצב (שם ש' 19 לפרו').

.14. גם בהודעתו במשפטה, שהוגשה בהסכמה, אמר ר. כי ראה **הנתן 2 הכה את המתלון "באגראפים ומכות עם הידיים דרך חלון הנהג שהוא פתוח והמכות היו בחזה"** (ת/5 ש' 5-6), וגם איים על ר. עצמו שייזוז אחרית קיבל מכות, לקח את הפלפון של המתלון וזרקן על הרצפה מס' פעמים עד שנשבר ללא תקנה (שם ש' 8-13).

גרסאות הנאים

.15. **נתן 1**, נהג המונית, העיד כי הגיעו למעבר חציה בצומת, עצר ונתן לילדיים לעבור. המתלון, שנסע אחריו העלו בו בצעקות: **"יא פרעניך يا חרा, אתה רוצה להרוויח במוניה"** (ראה עמ' 31 ש' 26 לפרו'), ובהמשך, לאחר שהנתן 1 הוריד את הנוסעת ממוניתו, וראה שהמתלון חונה ברחוב, הוא ניגש אליו, העיר לו על דבריו, והויכוח ביניהם לא כלל אלימות פיזית או יrikה, אלא **"התוכחנו, באמת לא ירכתי עליו עשית לו טפו באוויר ירכתי עליו"** (ראה עמ' 31 ש' 28-31 לפרו'). בהמשך ניגש גם הנאשם 2 שיצא אח"כ מהמוניית, הצרף לנאתן 1 והעיר למתלון על דברו, אך המתלון אמר לו: **"敖פּוי שיש לי זקן, אני יודע להרביץ"** (ראה עמ' 32 ש' 4-7 לפרו'), וניסה לרדת מרכבו, הנתן 1 מנע ממנו לרדת וחסם את ידית הדלת, אך המתלון נתן לו אגרוף: **"עצרתי רק את הדלת וחסמתי אותה בידית שלא יצא, שלא יפתח את הדלת. היה וויכוחים רק, לא היה שום.. רק מילולי בפה, אח"כ הוא בא תפס ואני לא יודע עם זה היה בכוננה או לא, אבל זו נתן לי אגרוף..."**, אח"כ הגיעו בחורים, ש**"ירדו מאופנוו, ראו שיש וויכוחים בפה בין לבן לבין לבן ו... התחלו לתת בו מכות, לקחו לו את הפלפון, משקפיים לא ראיית"** (ראה עמ' 32 ש' 12-7 לפרו'). הנאשם 1 טוען כי לא הגיע, וכשהגיעו זו ור., הנאים עזבו. לדבריו **"למהרת הלכתן לחפש אותו לבקש סליה"** וניסה לפיסס את המתלון בבית הכנסת (ראה עמ' 32 ש' 15-24 לפרו'). לטענותו, הנאים לא תקפו, אלא התקיפה בוצעה על ידי האופנוו האלמוני שהגיעו, שייתכן שגם את הפלפון והמשקפיים של המתלון (ראה עמ' 35 ש' 15-17 לפרו').

.16. **הנתן 2** העיד כי הודיעו מהערות המתלון לנאתן 1: **"בגל שהמונייה עובד אתה נושא לאט"**, מכך שלמרות שהנתן 1 עצר לחציית הילדים, המתלון עקף במעבר החציה ומעט דרש ילדים, ומהקללה שהפליט המתלון **"פריך חרा, וגם לי יש פיאות זקן ואני יודע להרביץ"** (ראה עמ' 36 ש' 32-33 לפרו'). لكن, כשהנתן 1 עצר להוריד את נסעת מהמוניית, והמתלון עצר לידו, ירד הנתן 2 מהמוניית יחד עם הנתן 1, והוא זה שפנה למתלונבטענות, ארלא היכה אותו במכות אגרוף ולא שבר את חפיצו (ראה עמ' 37 ש' 5-7 לפרו'), אלא המתלון תפס את ידו, וכשהנתן 2 ניסה ללחיצה, יתכן ומבל' משים פגע במתלון. בשלב זה הנתן 1 החל במריבה מילולית עם המתלון כדי למנוע הסלמה עם הנתן 2 (ראה עמ' 37 ש' 9-5 לפרו'), ורכבי האופנוו שהגיעו, הם שנטנו למתלון מכות אגרוף ושברו לו את הטלפון הנייד (ראה עמ' 37 ש' 11-10 לפרו'), וכן העיד:

"אני פניתי אליו ואמרתי לו: "למה אתה מדבר בצורה כזאת לבן אדם מכובד בעיר". דיברתיו אותו בצורה שהוא עומד עם האוטו בירידה, הגובה של החלון הגיע לי לאזרע/amצע החזה כי אני גבוהה, דיברתיו אותו והערתי לו על זה שהוא מדבר לאילן. דיברתיו אותו أولי עם הידיים, עם תנוועות ידיהם. והוא, בMOVED שדיברתי עליו, תפס לי את היד ועיקם לי אותה. עיקם, ממש עיקם אותה. אני רציתי להגן על עצמי, ניסיתי לשחרר את היד ואולי כתוצאה מזה הוא קיבל אגרוף לחזה או לפנים או סטירה. אגרוף בטוח לא, כי אני לא נתן אגרופים לאנשים. אולי כתוצאה מזה הוא קיבל מכה בחזה או בלחי, לא יודע, אז מיסטר אילן בא, הצלחתי להוציא את היד שלי והלכתי אחרה, וזה אילן בא והתחילה מריבה מילולית ביןינו ו... ואילן מנע את המריבה. אז הגענו שני נערים רוכבים על אופנו, אף אחד מהם לא ירד מהאופנו ואף אחד מהם לא הוריד את הקסדה, אני בעצם לא הצלחתי ליזוח אותם, הם נתנו לנו מכות, אגרופים, שברו לו את הטל, לمشקפיים אני לא יודע מה קרה, ובשלב הזה אדון ר. הגיע לתמונה וזה אילן אמר להם שילכו, הם נסעו, ואנחנו גם עליינו למונית ונסענו".

ראה: עמ' 37 ש' 12-1 לפרו'.

.17. בהודעתו במשטרה ת/3 עמ' 2 ש' 33-34, הבהיר הנאשם 2 כי איים על המתלון.

דין והכרעה

.18. עדויות המתalon וудוי התביעה הוכיח כי הנאים תקפו את המתalon בידיהם במכות ובאגרופים, ובנוסף הנאשם 2 גם שבר את הטלפון הנייד של המתalon ומשקפיו ואיים על המתalon.

המתalon וудוי התביעה ו. ור. הותירו עלי רושם מהימן. יתר על כן, עדויות הנאים עולמים פרטיהם התומכים בהן וקשריהם את הנאים לbijouter העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

ה הנאשם 1 - מתן אגרוף בפניו של המתalon וביריקה בפניו.

.19. העד ו., שנכח במקום, ושוחח עם המתalon עד הגעת הנאשם, העיד על המכות שהיכה הנאשם 2 בידיו את המתalon מבعد לחלון הרכב, ועל הצלפותו הנאשם 1 אילן, שלא הסתפק בתגובה מילולית אלא הטרף באופן פיזי לתקיפה באגרופים: "תווך כדי שהשני (הaint 2 - א.ז.) מרביץ לו, גם נהג המונית ירד וגם הוא תקף באותה צורה והטרף לשני למאבק" (ראה עמ' 8 ש' 28-29 לפרו', ההדגשה שלי - א.ז.). עדות זו אמינה בעיני, שכן הוא נזהר בדבריו, ניסה לבדוק ונמנע מלהיעיד על דברים שלא ראה במו עינו, ולמרות שראה יריקה, הבהיר כי אינו יכול לומר מי מהנאים ירך (ראה עמ' 9 ש' 10 לפרו'), וכן גם לגבי שבירת המשקפיים, שלא ראה מי שברם, אולם עמד על כך שראה כי נהג המונית תקף והיכה את המתalon (ראה עמ' 9 ש' 11 לפרו') ואת שני הנאים מכיכם אותו ב- 4 ידים, וגם העד ר. ראה שההaint 2 היכה אותו באגרופים.

.20. גם המתalon העיד כי קיבל מההaint 1 "בוקס לפנים" (ראה עמ' 8 ש' 28-29 לפרו') ויריקה. עדותו אמינה ועדיפה עליו עדות הנאשם 1, שכן המתalon לא ניסה להשחירו, אלא ציין במפורש שעיקר החבלות גרגמו ע"י הנאשם 2: "בעיקר משלוומי" (ראה עמ' 20 ש' 10-11 לפרו'), והבהיר כי ביחס לנאים 1 מדובר בבוקס

ויריקה (ראה עמ' 24 ש' 29-28 לפרו'). עדותנו נתמכת בעדותות...

.21 לעומת זאת, הנאשם 1 ניסה להרחק עצמו מכל המiosis לו, הכחיש כי מי מהנאשמים נתן למתלון אגרוף, בוגוד לעדויות עדי התביעה, ומסר גרסה המטילה את כל האחריות על האופנאים (ראה עמ' 35 ש' 15-17 לפרו'), לרבות מתן האגרוף למתלון ושבירת משקפיו (ראה עמ' 37 ש' 11-10 לפרו').

.22 טענת הנאשם 1 כי המתלון והעדים זו. והוא טפלו עליו עלילה, אינה עולה בקנה אחד עם עדותו, לפיה הם "מכירים אותו ואנחנו מתפללים הרבה ביחד... אין לי שום דבר עם אף אחד" (ראה עמ' 35 ש' 8 לפרו'), המUIDה כי אין מצדם כל מניע להפלו או לטפל עליו עלילה, ולפיכך עדותתו זו דזוקא תומכת באמונותם. כמו כן, הנאשם לא הוכיחו טענותם המשותפת כי העדים רקמו כביכול עלילה נגדם, אלא טענו זאת בועלמא. מאידך, הכחשתם הגורפת של הנאשם את תקיפות הנאשם 1 במקות ואגרופים סותרת את עדויות כל עדי התביעה, שהבחינו בעדויותיהם בין חלקו של הנאשם 1 בתקיפה שהיא קטנה מחלוקתו של הנאשם 2 (ראה עמ' 35 ש' עמ' 35 ש' 5 לפרו'), ואת מכלול העדויות המUIDות יחד כי שניהם תקפו את המתלון במקות בידיהם.

מайдך, עדות הנאשמים עולה כי חרפה להם על 1 ההעלבות הגזעניות שהטיח המתלון ב הנאשם 1, בשל נסיעתו האיתית, הנאשם 1 העיד בפירוש כי נפגע ונעלב, וגם הנאשם 2 העיד כי כעס על דבריו הבוטים של המתלון והלך לעיר לו, אך שהנאשמים עזבו את המונית וניגשו למתלון ברכבו, על מנת לבוא עמו חשבון, שהתבטא באליםות תוך כדי שימוש בדרך.

מכל מקום, גם אם מלכתחילה אם לא היה בכוונת הנאשמים להכות את המתלון, כל עדי התביעה העידו כי הם היכו אותו, והתודעה הרפואית ת/5 תומכת בכך שהוכחה. המסקנה העולה ממכלול העדויות היא שחייבי הדברים של הנאשם 2 עם המתלון הולידו מיד הטחת מכות ואגרופים מצד הנאשם 2 כלפיו, שעבר לכך השני של הרכב, לקח מתוכו את הפלאון של המתלון ושברו, ובמקביל הנאשם 1 הגיע לדלת הנהג, והכה במכת אגרוף את המתלון ואף ירך על פניו.

עדות הנאשמים אינה אמינה ממשום שהם סותרים עצםם בנקודת מהותית.

.23 בנוסף, עלות סתרות מהותיות בין דברי הנאשמים לבין עצמם וביניהם. בעודו מתלון לכתב האישום כי כשבצרו, המתלון יצא לעברם מהמונית והיכה אותם, בביים"ש הוא העיד כי הוא שיצא מהמונית ופנה לעבר המתלון, ושהנ禀 1 ה策ף אליו. מנגד, הנאשם 1 העיד כי יצא לראשונה רכב המתלון, ורק דבר עם המתלון שהיה ברכב, ואף מנע מהמתלון לצאת מרכבו, אך שהנאשמים סותרים עצםם מיניה ובינה בנקודת מהותית, ואיןם אמינים.

כמו כן עדות הנאשם 2 כי הוא ניגש ראשון למתלון, מתיישבת היבט عدم עדות וכו', ועדות המתלון, אך סותרת את עדות הנאשם 1 שטען כי הוא ניגש ראשון למתלון, הנסתירה גם בכל שאר העדויות ולא ניתן לסתור עליה. כך שהמסקנה המתבקשת ממכלול העדויות היא כי הנאשם 2 ניגש ראשון למתלון וה禀 1 ה策ף אח"כ לנ禀 2.

.24 כאן המקום לציין כי טענת הנאשם 1 כי המתלון תקפו ונתן לו אגרוף "ז. נתן לי אגרוף" (ראה עמ' 32 ש' 10 לפרו'), בתחילת סוגה על ידו בהודעתו במשפטה "לא אגרוף ממש, אבל מכח עמו היד שלו" (ראה ת/2).

עמ' 2 ש' (3), ובהמשך גם בעדותו בביהמ"ש: "**לא יודע אם זה היה בכוונה או בלי כוונה**" (ראה עמ' 33 ש' 23 לפרו'), כך שאפלו אם התקבלה, נשפט ממנה היסוד הנפשי של המתلون, שלא הוכח כי התקoon לחת מכחה. ואולם טענתו זו נסתרה בעדויות כל עדי התביעה, ואני דוחה אותה, מאחר ואיני מאמין להאשם 1 וגם לא סביר בעיני שהמתلون הכלוא ברכב במצב נחות חסר הגנה, כשהנאים תוקפים אותו מצדוי, ותקוף מי מהנאשמים. לא זו אף זו, מעדות זו. עולה כי המתلون הותקף ע"י שני הנאים כשהוא לכוד ברכב, אין יכול לצאת, ולא יכול היה במצבו זה להתגונן כהלה, והנאשם 1 אף העיד כיمنع מהמתلون לצאת מרכבו (ראה עמ' 32 ש' 7 לפרו'), כשגם הנאים 2 אמר בהודעתו במשטרה כי: "**אין תפס את הדלת, כדי שהוא לא יצא מהרכב**" (ראה ת/3 עמ' 1 ש' 9), אך לא טען בשום מקום כי המתلون הכה את הנאים 1. בנסיבות אלה אני דוחה את טענת הנאים 1 כי המתلون תקפו, ואני מאמין לו.

יריקת הנאים 1 על המתلون

25. עדות המתلون, כי נג המונית יrik עליו (ראה עמ' 19 ש' 3 לפרו' ועמ' 24 ש' 28 לפרו'), נתמכת בעדות העד ו., שראה יrikeה לפניו, והג שאמיר כי לא ראה מי יrik על המתلون, העיד בוודאות כי ראה יריקה לפנייה:

"**היה שם יrikeה בפנים, לא יודע מהפה של מי זה יצא, אבל זה מה שראיתי. ש. מי יrik עליו? ת. לא יכולתי לראות מהפה של מי זה יוצא... בהודעה שלך מיום 22.4.09 ש' 5, אתה אומר: "הנאג אח"כ יצא גם נתן לש. מכות ויריק עליו" עכשו אמרת שלא יכולת לראות. ת. אני לא זוכר מי יrik.... כשאני דיברתי עם השוטר, החלטתי לדבר איתו על התוקף, המשכתי אח"כ לדבר איתו על наг монити застрял لتקייפה, אז אמרתי לו שהיתה שם יריקה, הוא צירף את זה לזה האחרון שדיברנו עליו, דהיינו נג המונית".**

ראה: עמ' 9 ש' 15-3 לפרו'.

26. עדות הנאים 1 בביהמ"ש כי רק עשה "טפו" באוויר לא יركתי עליו עשייתי לו טפו באוויר יركתי עליו" (ראה עמ' 31 ש' 28-31 לפרו'), וב הודעתו במשטרה טען: "אני מודה, אני יركתי באוויר לכיוון שלו לא רוק" (ראה ת/2 עמ' 2 ש' 17 - ההדגשה שלו - א.ז.), נסתרת בעדויות המתلون .. משוהה הנאים 1 כי יrik לעבר המתلون, והמתلون מайдך העיד כי קיביל יrikeה בפנים, והעד ו. העיד כי ראה את יריקה נפלת על פני המתلون (גם שלא ראה מי היירק), הוכח בפני כי היתה יrikeה של ממש, ואני מאמין למתلون. מנגד, אני מאמין לנאים 1, כי ייריקתו "טפו טפו" הייתה רק באוויר.

לפיכך אני קובעת כי הנאים 1 תקף את המתلون גם בכך שירק עליו.

27. כמו"כ טענת הנאים 1 כי לא תקף ולא יرك, עומדת בסתרה לעדותו כי למחמת חיפש את המתلون כדי לבקש סליחה, שהרי אם לטענתו לא, תקף מודיע נדרשה סличתו מהמתلون.

הנאשם 2 - תקיפה באגרופים, איומים והזקק לרכוש בمزיד

.28 **התקיפה** - המTELון ועדי התביעה זו. ר' העידו כי הנאשם 2 תקף את המTELון. ג', שנכח בסמוך, תיאר אותו "כבהיר נבואה" זיהה אותו כמי שיזם את התקיפה והמכות בידיהם (ראה עמ' 8 ש' 26 לפרו), והעד ב' העיד כי מדובר בתקיפה באמצעות אגרופים (ראה עמ' 30 ש' 6 לפרו). כן העיד ר' כי הנאשם 2 גם איים עליו לבלי יתרור אחרית יקבל מכות (ראה עמ' 30 ש' 8 לפרו), ומTELון העיד כי בנוסף לכך שהנאשם 2 תקפו, הוא גם איים על ר' (ראה נ/2 עמ' 2 ש' 17 ועמ' 22 ש' 8 לפרו), ושביר את משקפי המTELון. ו' ר' גם העידו כי הנאשם 2 גם שבר את הפלאפון של המTELון (שאינו נשוא כתוב האישום), ומTELון העיד כי הנאשם 2 היכה אותו.

.29

הנאשם 2 טוען כי היכה את המTELון, כתוצאה מגנה עצמית:

"**אני רציתי להגן על עצמי, ניסיתי לשחרר את היד, ואולי כתוצאה מזה הוא קיבל אגרוף לחזה או לפנים או סטירה. אגרוף בטוח לו כי אני לא נוטן אגרופים לאנשים. אולי כתוצאה מזה הוא קיבל מכח בחזה או בלחי, לא יודע".**

(ההדגשה שלי - א.ז)

ראה: עמ' 37 ש' 7-5 לפרו.

ואולם לטענת הגנתו העצמית של הנאשם 2 אין בסיס, שהרי מעדויות שלושת עדי התביעה עולה בבירור כי הוא תקף את המTELון והכה בו בידי אגרופים, ומTELון העיד כי תפס את ידו של נאשם 2 שהכניסה לרכבו כהגנה עצמית, כדי למנוע ממנו להמשיך להכות בו בעודו סגור ברכב. גם העיד כי הנאשם 1 מנע מTELון לצאת מדלת הרכב הנהג. בנסיבות אלה המTELון הוא שהוא נדרש להגנה עצמית ולא הנאשם 2, שתקפו יחד עם הנאשם 1 שלא ברכבו, וטענת הנאשם 2 כי כדי לשחרר ידו קיבל במקרה המTELון מכת אגרוף או סטירה ממנו, אינה יכולה להיות הגנה עצמית. עדות הנאשם 2 אינה אמונה בעיני שכן היא מגמתית, ומנסה לגדד את מעשיו, וועמדת בסתרה גמורה לעדויות כל שלושת עדי התביעה האמינים עלי. המTELון היה במצב נחות כשהוא שלא ברכבו ומוטתק' משני צדיו במקרה עי' הנאים, והנאשם 1 מונע בעדו פיזית לצאת. לפיכך, טענת הנאשם 2, כי מעשיו נועד להגנה עצמית, לא רק טענה ראייה, שכן **הנטול מוטל על כתפיו** והוא לא הרימו, אלא מעדויות עדי התביעה וمعدותיו שלו עולה כי הוא שיזם את הפניה למTELון (: עמ' 8 ש' 26, עמ' 12 ש' 11 לפרו) והוא שנטול חלק פעיל ביותר ועיקרו במTELון ובಹסלהמן (ר': עמ' 30 ש' 6 לפרו). לפיכך, לא עמדת לו טענת הגנה עצמית גם אם המTELון תפס את ידו, שכן המTELון פעל מטר הגנה עצמית מפניו. בנסיבות אלו קובע סעיף 34 י' לחוק העונשין התשל"ז-1977: "**אין אדם פועל תוך הגנה עצמית, מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש אפשרות התפתחות הדברים.**"

.30

הTELון העיד מיזמתו כי אחז ביד הנאשם 2 לאחר שהכניסה לרכבו להכוותו, ועל מנת שיפסיק לחבול בו, אולם כשהרפה ממנו, לא זו בלבד שהנאשם 2 לא הכיר לו טובہ על כך והפסיק, אלא המשיך להכוותו מכות נמרצות וגם שבר את משקפיו: "**תפסתי לו את היד ולא נתתי לו להמשיך לחתת לי מכות. אז אחרי שנייה - עזבתי אותו והמשיך לחתת לי מכות. פוצץ לי את המשקפיים**" (ראה עמ' 19 ש' 1-2 לפרו, ההדגשה שלי - א.ז.). במצב דברים זה, העיד המTELון, כי כל שנותר לו במצבו הנחות ובלית ברירה, הוא להמתין לסתום המכות: אמרתי: "**יאלאה תשימנו, תננו לי מכות ותנו לי ללקת**" (ראה עמ' 21 ש' 6-5 לפרו), ועדות המTELון בעניין זה

נתמכת עדות זו: "הוא ישב כמו שפט וקיבל את שקייל" (ראה עמ' 12 ש' 27 לפרו').

.31 יתרה מכך, אלימות הנאשם 2 הופנעה גם לחיפוי המתלוון: שבירת משקפיו והפלאפון, שהנ帀ם 2 זרקו מס' פעמים לארץ עד שנשבר, התנהגות המבatta את פרץ אלימותו הבלתי נשלט של הנאשם 2 בדרכים שונות, כעולה מעדויות עדי התביעה, ובענין שבירת משקפיו והפלאפון של המתלוון, אני מאמינה למיתלוון.

.32 טענת הנאשם 2 כי רוכבי האפנוו הם היחידים שהיכו את המתלוון אינה לא אמינה. בביבהמ"ש העיד כי האפנווים הכו את המתלוון בעודם רוכבים על האפנוו וכשהקсадה על פניהם (ראה עמ' 37 ש' 9-10 לפרו') אולם בהודעתו במשטרה תיאר מצב אחר: "הגינו שני ילדים בני 15 בעיר, ירדו מהאפנוו" (ראה ת/3 עמ' 1, ש' 9 עמ' 2 ש' 10 - ההדגשה שלי א.ז), כן התקשה להסביר לשאלת בית המשפט מדוע בחר לצלם דזוקא אתلوحית הרישוי של המתלוון ולא את מספרلوحית הרישוי של האפנוו (ראה עמ' 37 ש' 20 לפרו'), שلطענותו הם שהיכו את המתלוון. לא זו אף זו, הנאשם 2 אף נשאה ללמידה על האפנווים: "אליה לא ברינויים, אלה ילדים" (ראה עמ' 37 ש' 25 לפרו'). בנוסף, בעודו מטענה כי מתלוון לא שער רכבו, יצא לעבר הנאים והחל לתקוף, והנ帀ם 2 רק אחיז בידו כדי שלא ימשיך לתקוף (ראה עמ' 5 לפרו' מיום 11.7.11), בעדותו בביבהמ"ש הוא העיד כי שני הנאים הם שירדו מהמנונית אל המתלוון, הנאשם 2 דיבר עמו עם תנומות ידים, והמתלוון "תפס לי את היד ועיקם לי אותה" (ראה עמ' 37 ש' 5-1 לפרו' מיום 1.1.12), כך שגרסתו משתנה, לא עקבית ואינה אמינה.

.33 מנגד, גירסת עדי התביעה, כי הנאשם 2 תקף את המתלוון, עקבית וחד משמעות. כבר בהודעותיהם במשטרה טענו זאת: ר. אמר: "שלמה מרζן היה בחוץ ונתן לו אגרופים" (ראה ת/5 עמ' 1 ש' 5-7), וגם העיד על כך בביבהמ"ש: "אני מתיחס לנאים שלומי מרζן, שני ראייתי אותו מתקיף" (ראה עמ' 30 ש' 5-4 לפרו'), כן התיחס למקום הפגיעה: חזה המתלוון (ראה עמ' 30 ש' 6 לפרו'). דבר התואם את דברי הנאשם 2 לגבי המכה שניתן, כביכול, בטעות למיתלוון (ראה עמ' 37 ש' 7 לפרו').

.34 גם המתלוון תיאר זאת בשתי הודיעותיו במשטרה, בראשוונה: "שלומי התחיל להרבייך לי ונתן לי אגרופים בפנים בלב ובבטן" (ראה נ/2 עמ' 1 ש' 13-12) "תווך כדי שלומי ממשיך לתת לי בוקסים, באיזה שהוא שלב הגיע בחור נוסף עם אופנוו" (ראה נ/2 עמ' 1 ש' 16-15), ובשבניה: "הוא נתן לי בוקס, מגן על עצמי שלא יתען עוד בוקס, עזבתי, המשיך לתת מכות" (ראה נ/3 ש' 4-6). המתלוון העיד גם בבית המשפט על תקיפת הנאשם 2: "אילן מתחילה לצעוק עלי, שלומי מגיע מהצד השני, פותח את הדלת מהצד השני ומתחילה לתת לי מכות. וככה נתן לי מכות כל הזמן" (ראה עמ' 14 ש' 22 לפרו').

.35 גם העד. מצין בעדוות בביבהמ"ש כי הנאשם 2 "הגבוה" ירד מהרכב, החל לצעוק ולתקוף והמשיך גם כאשר הצטרף אליו נהג המונית (ראה עמ' 8 ש' 27-26 לפרו'). כאמור, עדות זו. מהימנה בעיני, מאחר שנזהר ונמנע להעיד נגד הנאשם 2 על דברים שלא ראה. לדוגמא למרות שהמתלוון מיחס לנאים 2 את שבירת המשקפיים, אליה אתיחס בהמשך, העד ולעס מצין בהגינותו כי ראה את המשקפיים שבורות, אך אינו יודע מי עשה זאת (ראה עמ' 15 ש' 1 לפרו'). גם ר. נמנע מליחס בזוואות את שבירת המשקפיים לנאים 2 וכיון כי

המידע הגיע לאזניי מפי המתלוון, אך לא ראה זאת מכך ראשון. אשר על כן עדויות עדי התביעה אמינות על מעדיות הנאים שניסו לגמד ולצמצם חלוקם. משוכנעת כי הנאשם 2 היכה את המתלוון, ודוחית את טענתו לפיה פעל מטעמי הגנה עצמית, **אני קובעת כי הנאשם 2 תקף את המתלוון.**

הנאים כמבצעי עבירות בצוותא חדא

.36 **ראשית**, עדויות הנאים כי הנאשם 1 מנע מהמתלוון לצאת מרכבו, כשבפ"י עדויות עדי התביעה הנאים תקפו, מלבדים כי הנאים פעלו בצוותא, אולי גם לשיטת הנאשם 1, שלבסוף מנע מהמתלוון לצאת מהרכב, עולה כי הוא בבחינת מבצע בצוותא במעשה התקיפה של הנאשם 2 שהכה בו, אףלו אם הנאשם 1 לא הכה במתלוון או יrisk עליו (וזאת בניגוד לקביעתי). כמו כן, הנאשם 1 הודה כי יתקן ופגע בלי כוונה במתלוון (ראה עמ' 37 ש' 7 לפרו'). במצב דברים זה הוא אחראי לכל מעשי התקיפה, בנוסף לתקיפתו הישירה באגרוף וביריקה.

שנית, אמנים המתלוון והעדים זו. העידו כי הנאשם 2 נטל חלק פעיל יותר מה הנאשם 1 בתקיפת המתלוון (ראה עמ' 8 ש' 26 לפרו' ועמ' 30 ש' 6 לפרו'), אך בכך שמנע מהמתלוון לצאת מהרכב ולבסוף, הנאשם 1 שותף גם למשען התקיפה הייתר חמורים שביצע הנאשם 2.

שלישית, העד זו. העיד כי ראה את ידי שני הנאים מכימים את המתלוון.

.37 סעיף 29(ב) לחוק העונשין התשל"ז (להלן - החוק) קובע דין אחד למבצע ולשותף עמו בביצוע העבירה: "**המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומকצתם בידי אחר.**".

סעיף 29(ב) לחוק פורש בפסקה כמפורט שותפות בסוד העובדתי וביסוד הנפשי של העבירה, כפי שציין כב' הנשיא ברק (כתוארו אז) בע"פ 2796/95 פלוני נ' מ"י פ"ד נא (3) 388, 397. בענייננו מתקיים היסוד העובדתי, בכך שמדובר העדויות עולה כי הנאשם 1, עצר את המונית בקרבת המתלוון והctrף לנאים 2 שתקף את המתלוון, ותקפו, מנע מהמתלוון לצאת מהרכב ובכך חשף אותו למכות של הנאשם 2, ובכך הוא שותף לכל מהלך ותוצאות עבירת התקיפה. לא כל שכן שמדובר עדי התביעה עולה כי גם הנאשם 1 תקף ישירות באגרוף וrisk על המתלוון, לפיכך מדובר בנאים שחברו יחד במשען התקיפה, וממשני צידי המתלוון, על מנת ללמדו ללחח.

היזק לרכוש במאז

.38 **שבירת המשקפים** - אמנים העד זו. אינם יודע מי שבר את משקפי המתלוון, והוא ראה אותם שבורים "אחרי שהמונית הלכה" (ראה עמ' 14 ש' 32 עד עמ' 15 ש' 2 לפרו'). גם העד ר. לא ראה כיצד נשברו, ובהתודעה במשטרה אמר כי ראה את המשקפים שבורות, אך לדברי המתלוון במשטרה, הם נשברו מהמכות: "**ראיתי את ש. ו. בתוך הרכב שהוא בלי משקפים. עפ"י דבריו ונשברו לו המשקפים בעקבות המכות**" (ראה ת/5 עמ'

2 ש' 12-11), והמתلون גם העיד מפורשות כי הנאשם 2 שבר ופוצץ את משקפיו, ולאחר מכן גם את הפלפון: "המשיר לחתת לי מכות, פוצץ לי את המשקפיים, הגיע נכנס לך לי את הפלפון" (ראה עמ' 19 ש' 1-2 לפרו').

.39 **шибירת הפלפון** - עדי התביעה אמינים עלי גם לגבי נסיבות שבירת הנאשם 2 את הפלפון. אמנים בהודעתו ניסה הנאשם 2 לגלל אשמה זו על האופנווען: "אחד מהנושאים שבר לו את הפלפון וגם את המשקפיים" (ראה ת/3 עמ' 1 ש' 1-2) וכן גם בעדותו בבית המשפט (ראה עמ' 37 ש' 11 לפרו'). גם הנאשם 1 טען כך בהודעתו במשטרה: "ש. האם שלומי שבר את הניד שלו? ת. לא. זה אחד מהנערמים שהיו על האופנווען" (ראה ת/2 עמ' 2 ש' 26-25), ואולם בעדותו בבית משפט עלו סדקים, שכן בתחילת היה בטוח בעצמו שהאופנווענים שברו הפלפון (ראה עמ' 32 ש' 12-10 לפרו'), אך בהמשך הסתיג ולא היה בטוח בכך: "אמרתי לפני, שלא ראייתי מי שבר לו את המשקפיים ואת הפלפון, אולי אלה עם האופנווען" (ראה עמ' 35 ש' 17 לפרו') (ההדגשה שלי א.ז), כשמנגד המתلون והעד ב. תיארו כבר בהודעתיהם במשטרה כיצד בדיקן הנאשם 2 שבר את הפלפון, ככלומר, עדות הנאשם 1 מזגנת גם כאן. מאידך, המתلون מתאר: **לפני שהם נסעו שלומי הגיעו אליו,לקח לי את הפלפון, זרק על הרצפה ושבר לי אותו, הערת חוקר: מבחין בפלפון מסווג telit בצעב כסף שבור** (ראה נ/2 עמ' 1 ש' 21-22), בהודעה נוספת נספתח במשטרה ציין המתلون: "שבר את הפלפון בוודאות" (ראה נ/3 עמ' 1 ש' 4-6). גם העד ר. מסר בהודעתו במשטרה כי הנאשם 2 הוא שבר את הפלפון: "**שלומי לוזח את הטלפון של מר ש. ו. וחורק את הטלפון על הרצפה**" (ראה ת/5 ש' 12-13). בעדותם בבית המשפט העידו המתلون ור. בתקוף כי הנאשם 2 שבר את הפלפון, המתلون העיד: "**הגיע נכנס** לחתת לי את הפלפון וזרק לי אותו על הרצפה ושבר לי אותו" (ראה עמ' 19 ש' 2-3 לפרו'), ור. העיד: "**מרزن לוזח את הטלפון של הנגה, זרק את זה על הרצפה אח"כ את זה זרק את זה עוד הפעם על הרצפה וטלפון נשבר**" (ראה עמ' 30 ש' 11-12 לפרו'), ומכלול עדויות עדי התביעה תומכות בגרסת המתلون באשר לשבירת משקפיו והפלפון שלו ע"י הנאשם 2.

.40 הנאים ירדו מהמנונית כשהם נחשים לטפל במתلون עקב העורותיו הבוטות, והלא ראויות, ובפועל פעלן באליםות ותקפו אותו, כשהנאשם 2 הבHIR בעדותו עד כמה חרו לו דברי המתلون, ובכך עשו בוניגוד לחוק דין לעצםם. אשר על כן, לאור העדפותו את גרסת עדי התביעה, להם אני מאמין, כנגד גרסותיהם המזגנות, הסותרות, המגמתיות, המגדמות של הנאים, שאינן אמינות עלי, והמרחיקות אותם ממעשייהם, אני קובעת כי הנאשם 2 שבר במציד את הפלפון של המתلون.

.41 **איומים** - המתلون אמר בהודעתו במשטרה: "**שלומי גם איים עלי ואמר הייתי אונס ורוצח אותו**" (ראה נ/2 עמ' 2 ש' 18-17) הנאשם 2 כפר בהודעתו במשטרה כי איים על המתلون (ראה ת/3 עמ' 2 ש' 33-34). המתلون העיד על כך בבית המשפט: "**אם אמרתי, כנראה שהוא היה**" (ראה עמ' 22 ש' 8 לפרו'). בעניין האיומים נמנע ב"כ הנאשם 2 לחזור נגידית את המתلون. הימנעות זו פועלת לחובת הנאשם 2, ומשכך אני מקבלת את גרסת המתلون לאשרה. אני רואה פגם בכך שהמתلون נזקק להזכיר בדבריו במשטרה אודות האיומים, שכן הוא חוווה טראומת אלימות פיזית בסיטואציה מפחידה וקשה מצד 2 הנאים, וכן חלפו כ-3 שנים עד עדותם בביהם"ש. אולם גם ר. שאמր בהודעתו במשטרה כי הנאשם 2 איים גם עליו: "**מרزن שלומי צעק גם עלי שני יוז, אחרי**

זה הוא יתן לי גם מכות" וגם בעדותו בביהמ"ש אמר זאת: "תלב, כי גם אתה קיבל מכות" (ראה עמ' 30 ש' 9-8 לפרו'). והעדר ר. כי התרחק (ראה עמ' 30 ש' 11 לפרו'). אמן כתוב האישום אינו מייחס לנאים ערבית אוימים כלפי ר., אך עדות ר. על אוימן הנאשם 2 כלפיו, ותומכת בעדות המתלוון על האוימים נגדו, ואני מאמין למתלוון ולר. כי הנאשם 2 לא רק תקף ושרר, אלא גם איים, ומכאן שפועל באופן בלתי נשלט על התנהגותו.

אשר על כן אני קובעת כי הנאשם 2 איים על המתלוון.

היעדר איתור וחקירת הקטין שתקף מהօפןוע

42. ערה אני לביקורת הסניגורים על אופן היעדר איתור חקירת האופנווענים, שאחד מהם נתן בנסיבות מכח למתלוון ועצב, ובכך תרם את חלקו. ואולם, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשי הנאים, שתקיפתם הייתה עיקרית, ולא התרsmouthתי כי הגנטם נפגעה מכך, מה עוד שמהעדויות עליה קושי לאתר את האופנווענים, שכן העדים לא הצליחו לזיהותם, והנאשם 2 העיד כי האופנוועים חבשו קסדות שהסתירו את הפנים, וכך לא זיהו. אך עיקר המחדל כאן הוא מצד הנאים, שכן הנאשם 2 העיד כי צילם את רכב המתלוון, אך לא טרח לצלם את מס' רישוי האופנווע, ובכך מנע במו ידיו אפשרות לאתרם, במיוחד לאור טענת הנאים כי בק האופנוועים תקפו, שנסתרת ואינה אמינה, כשהם מצדם נמנעו לאפשר איתורם. לאור זאת, על הנאים לבוא בטענות לעצמם שלא טרכו להוותר תיעוד לאיתור האופנוועים, או לא זימנו אותם עפ"י הפרטים שמסר המתלוון בהודעתו ת/5. אם אכן סברו שהאופנוועים גרמו לחבלות ולנזק המתלוון. מכל מקום, תקיפת המתלוון באגרוף ע"י הבוחר שירד מהօפןוע הייתה נוספת מינורית לתקיפתם הממושכת של הנאים במתלוון, והמתלוון העיד כי חלקו של הנאשם 2 היה העיקרי. לפיכך, אין לפני ראייה המצביעת על כך שתזרמת האופנווע הייתה משמעותית וניכרת, ומכל מקום אין בתקיפת האופנווענים כדי לפטר את מעשי התקיפה והעבירות של הנאים, ובוודאי שלא להעביר את האחריות בגין לכתפי מי מהօפןוענים, שכן מכה אחת ועצב.

באשר לטענה כי נראה בוצע מסדר זיהוי לקטין לאור דבריו המתלוון בהודעתו במשטרה ת/5, כי ראה את פניו של הקטין שככל הנראה כבן 16, ראשית, לא הוכח כי היה מסדר זיהוי, בדיון הוודעה המאשימה כי אין בפניה חומר חקירה המעיד על כך, שנית, בתשובהה מיום 15.1.12 הוודעה המאשימה כי מתיק החקירה לא עולה כי מופיע מסמך המצביע כי בוצע זיהוי באלבום תמונות. שלישית, גם שמן הרاوي היה לחקור את הנערים על האופנווע, לאור ת/4, לא התרsmouthתי כי נפגעה הגנת הנאים, גם אם הקטין מהօפןוע הוסיף מכח למתלוון.

מנגד, העדים שאთרו מסרו עדויות מזקירות ואמינות המתיחסות במשרין למעשי שני הנאים, וממכלול העדויות שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאים תקפו את המתלוון, והנאשם 2 גם איים עליו ושרר את הפלפון ואת משקפיו.

היקף החבלות שנגרמו למתלוון

43. לטענת המאשימה יש לייחס לנאים עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק העונשין: "**התוקף חברו וגורם לו חבלה של ממש - דין מאסר שלוש שנים**". עיון במסמך הרפואי ובעדות המתלוון מעלה

תהיית האמנם נג儒家 למתalon חבלה של ממש? המתalon פנה לרופא פנימי ביום 19.4.09 בשעה 17:41, קיבל הפניה לחדר מיין (חוות דעת מסומנת "ת/1"), וד"ר מנשה שובי צין את מצאו:

"תלונות - בריא בד"כ, לפני מספר שעות הוכה על ידי מכות אגרוף בפנים, נחבל באפו ואיזור הלחי עין, וכן מכות באיזור החזה והבטן, ללא איבוד הכרה סובל מכאב בראש.
מצאים - סימני חבלה מעל עין שמאל, רגשות בחיכונא משמאלי, עין ללא אודם, ב피חות קלה בלחי ימין בחזה לב קולות סדירים, ריאות נקיות, סימני חבלה קלים על בית החזה מימין, בטן רכה ללא רגשות, גפיים תקינות."

(ההדגשות שלו א.ז.)

44. לאור הממצאים דלעיל הפינה המתalon בדחיפות לחדר המיין, על מנת לבצע הדמיית פנים לשילוט שבר. בעודתו בבית המשפט התייחס המתalon לחבלות שנגרכמו לו ותיארן באופן מינורי:

"ש. כמה זמן נמשך השלב הזה שגם הנאשמים, גם שלומי וגם אילן וגם הבוחר שבא עם האופנוו, השלב של המכות כמה זמן נמשך?"

ת. כמה דקות בודדות
ש. מה קרה לך כתוצאה מאותן מכות, אם קרה בכלל משהו?
ת. לא קרה לי. היתי בטראהמה כל היום, אבל נוק פיזי לא קרה לי חוץ מהמשקפים והפלאפון.
(ההדגשה שלי - א.ז)

ראה: עמ' 19 ש' 33- עמ' 20 ש' 3 לפרו'.

המתalon כאמור פנה לרופא, אולם כشنשאל כיצד מתישבים דבריו עם הממצאים הרפואיים השיב: "**לא זכרתי שהלכתי לרופא. אני רגיל לסבול ולהמשיך הלאה**" (ראה עמ' 20 ש' 18 לפרו').

45. ב"כ הנאשמים טענו בסיכוןם כי במקורה זה אין מקום להרשיע בתקיפה חבלנית, ואולם כל ברבי יוכל להסיק כי מכות האגרוף והחבות שפג המתalon גרמו לו לכאב וסבל. בת"פ (קריות) 08-09-20273 **מדינת ישראל נ' איתן איסקוב מיום 20.3.09** [להלן - עניין איסקוב] נקבע כי **עצם הכאב, מהוות חבלה של ממש, ועל כן הורשע שוטר שיטר למתalon בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין**, למרות שהמתalon העיד שם כי: "**לא היו סימני חבלה**" (איסקוב, פיסקה 11) ושלא קיבל ימי מחלה (שם, פיסקה 11) ולא התalon מיד על כאב.

התרשמתי כי חלוף הזמן הקהה את עצמת הכאב ועל-כן המתalon תיאר בבית המשפט את הפגיעה כמינורית. אולם בפועל מדובר במכות אגרופיים ובפגיעה מוחשית, כעולה מההתעודה הרפואית. עפ"י ספרו של כבוד השופט בדיםוס, יעקב קדמי על הדין בפליליים (חלק שניishi) מהדורה מעודכנת, תשס"ו - 2006, עמ' 1522, הדרישה בחבלה של ממש - **הפגיעה גופנית "מוחשית" כלשהי**, להבדיל מפגיעה חסרת משמעות ונטולת ביטוי "**מוחשי**". המתalon ספג מכות מוביל שיכול היה להתגונן, אף העדיף להרפות מאחיזתו ביד הנאשם 2 ולאפשר לנאים לסייעם, בלבד שנינו לו לנפשו (ראה עמ' 21 ש' 5 לפרו'). היטיב לתאר זאת העד ו. שהמתalon ישב "**כמו שפט**" (ראה עמ' 12 ש' 9 לפרו'). כן

סגן אגראפים ומהלומות בו זמנית בפנים ובבית החזה. הנפיות שהתלווה למכות הלו מUIDה על חבלת ולא רק "סימן אדום שחולף תוך 24 שעות". בתפ' (ח') 34952-02-11 **מדינת ישראל נ' גוסין קולי אטקיшиб** בפני כב' הש' אילן שיפ' מיום 31.7.11 (להלן - עניין אטקיшиб) הורשע הנאשם בעבירות **תקיפה במקומם בתקיפה חבלנית**. אשר על כן, לא בכדי קבע החוקק שיש להבחן בין תקיפה סתם ובין תקיפה חבלנית, המאפיינת לדעתו, את טיב הפגיעה הנגרמת לאדם כתוצאה ממכות אגרוף על ידי מספר אנשים (כולל אופנווען עובר אורח) שניצלו את העובדה שנאג המוניה מנע מהמתלון לצאת החוצה, והנאים 2 ממשך להכות.

טייעונים נוספים של הסניגורים

46. הסניגורים טענו כי המתלון דרש מהנאשמים באמצעות מתווך 4,000 שקלים כדי לחזור בו מהטלונה. המתלון לא זכר ולא אישר נתון זה, אם כי ציין כי הדבר יתכן (ראה עמ' 23 ש' 25 לפרו'), אולם לא הוצגה בפני ראייה לכך. יתר על כן, יתכן והדבר הועלה במסגרת ניסיונות הפisos שיזם הנאשם 1 כעולה מעדותו (ראה עמ' 32 ש' 32-20 לפרו'). משכך, אין פגם בעובדה שלא הגיעו לעמק השווה לגבי הסכם, מה-גם שכחצאה מהתקיפה נגרמו למתלון נזקים כספיים שהתבטאו בשבירת משקפיו וטלפון הנייד. כמו-כן אני דוחה את טענתה הנאים כי עדויות עדי התביעה תואמו, מאחר והמתלון והעד ולעס נסעו יחד למשפט. אמן ראיי ונכון שהשניים ימנעו מלשוחח קודם המשפט, אולם לאחר שמייעת העדויות לא התרשםתי שהיא תיאום גרסאות, אלא כל עד מסר את שארע מנוקודת מבטו האישית. גם אם נטען לאי-דיוקים בעדויות, כפי שטוענים ב"כ הנאים בסיכוןם לגבי זו. (ראה עמ' 45 ש' 32 עד עמ' 46 ש' 14) ור. (ראה עמ' 46 ש' 18 עד 23 לפרו') הרי שמדובר בשינויים מינוריים, הנובעים מנוקודת המבטו השונות בהם ניצבו, מהשלב הcronologico בו הגיעו לזרת האירוע, ואין בהם כדי להעיב על אמינותם, מה גם שעוזתם בבית המשפט ניתנה לאחר כ-3 שנים מאז האירוע.

47. מעבר לנדרש אוסף, כי אירוע מצער זה יכול היה להיחשך אילו המתלון היה שומר פיו ולשונו ובכך שומר מצרות נפשו. החיפזון שאפין את נהיגתו ללא כל סיבה: "**אני כל הזמן ממחר**" (ראה עמ' 24 ש' 1 לפרו'), הנינו לדוחוק בגין 1, שכחطاו הסתכם בכר שנסע לאט ונתן לידים לחצות בבטחה (ראה עמ' 24 ש' 15-14 לפרו'). המתלון בתילה האשים, ללא ביסוס, את הנאשם 1: "**הפעלת מונה לך אתה נושא לאט**" (ראה עמ' 24 ש' 9 לפרו'), בעוד שהנאים 1 ציין כי במסגרת אופי עבודתו בעיר יותר לא נדרשת הפעלת מונה (ראה עמ' 31 ש' 26 לפרו'), וכך פנים לא הצדיק הדבר את התבטאות המתלון המבזה. בהמשך המתלון איים לפגוע בפרנסת הנאשם 1, בכר שיכתוב עליו פשווילים (ראה עמ' 24 ש' 12 לפרו'). ולא התקorra דעתו עד שכינה את נגה המונית בשם "פרענק" (ראה עמ' 24 ש' 20 לפרו'), כשלמילה זו משמעות טעונה נוכח המחלוקות העדתיות בעיר ביתר לטענתה הנאים (ראה עמ' 36 ש' 16-17 לפרו'). בבית המשפט ניסה המתלון להתחכם ולטעון שאין מדובר במילה שנoudה לבוזות קבוצות אוכלוסין מסוימות. אלא שהמילה נועדה להבנתו: "**לכל ספרדי**" (ראה עמ' 24 ש' 26 לפרו'), אולם התנגדות זו הייתה פרובוקטיבית, וסופה מעידה על תחילתה. עם זאת, מילים אלו חמורות ככל شيء, אין מצדיקות את התנהגותה הנאים שהגיבו באלים פיזית ובמעשה בריאות בכביש, כשהם רבים מול יחיד.

48. לאור כל האמור לעיל, מאחר ואני מאמין לעדי התביעה בעוד עדויות הנאים אין אמינות בעניין, ומשוואנعني מעבר לכל ספק סביר כי הנאים תקפו את המתלון והנאים 2 גם איים עליו ושבר את משקפיו, **אני מרושעה את**

שני הנאים בעבירה של תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ואת נאשם 2, גם בעבירות איומים והזק לרכוש במאז.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשע"ד (26.1.14) בנסיבות ב"כ המאשימהעו"ד בועז ביטון והנאים ובאי כוחם.

חתימה